

Farní zpravodaj

Velikonoce 2013

Římskokatolická farnost Olší

„Událost Ježíšovy smrti a vzkříšení je srdcem křesťanství a nosným pilířem naší víry. Je to mocná hnací síla naší jistoty, silný vítr, který rozhání jakýkoliv strach a nejistotu, jakoukoliv pochybnost a vypočítavost.“

(Benedikt XVI.)

Úvodní slovo

Milí farníci, sympatizanti a přátelé,
a všichni, ke kterým se náš velikonoční farní zpravodaj dostal!

Blíží se konec doby postní a já opět využívám této možnosti, ještě před velikonočními svátky, k vám promluvit.

V první řadě chci poděkovat všem vám, kteří se podílíte, jakýmkoliv způsobem, na chodu naší farnosti. I dnes vás totiž chci poprosit o pomoc, při přípravě a organizování velikonočních svátků. Tento rok bude Velikonočnímu triduu (třídení) předsedat P. Josef Havelka, spirituál Církevního domova pro mládež Petrinum v Brně, který nás navštíví a povede slavnostní mši svatou na Zelený čtvrtek, liturgii Velkého pátku a Velikonoční vigílii na Bílou sobotu.

Chci vás všechny co nejsrdečněji pozvat na slavení uvedených svátků, které jsou tou nejkrásnější a nejbohatší liturgií celého roku. A kdyby vám nevyšel čas, a nemohli byste se tak účastnit posvátné liturgie všech uvedených dnů, vyberte si alespoň jeden z nich a přijďte. Pevně věřím, že každé vaše setkání s Kristem, jak na Zelený čtvrtek, Velký pátek i Bílou sobotu, se tak může stát pro vás velikým obohacením. A připomínám všem: nezapomeňte na dobrou předvelikonoční zpověď, která i tento rok bude v naší farnosti v pátek před Květnou nedělí.

Přeji vám požehnané prožití velikonočních svátků. Ať po čase, který jsme s Kristem prožili ve ztišení se během doby postní, a po čase, který budeme prožívat s Kristem trpícím, budeme se moci radovat i z jeho konečného vítězství na Velikonoční neděli.

P. Marián Kalina, farář

Liturgické okénko

Apoštolské vyznání víry („krátké Věřím v Boha“)

Někteří z vás, kteří se pravidelně účastníte nedělních bohoslužeb v naší farnosti, jste se nás ptali, proč se již několik týdnů při mši svaté v neděli modlíme Apoštolské vyznání víry.

Modlitba vyznání víry, je stabilní součástí liturgie mše svaté v neděli a o slavnostech. Liturgické předpisy mluví o tom, že v tyto dny, po promluvě kněze, která je zakončena chvílí ticha, následuje vyznání víry. Tímto vyznáním víry je modlitba, která začíná slovy: *Věřím v jednoho Boha*, tak jak ji známe i pod přesným názvem: Nicejsko-cařihradské vyznání víry. Tuto se společně modlíme během celého liturgického roku.

V roce 2009 byla dána možnost, aby se v době postní místo tohoto „dlouhého“ vyznání víry věřící modlili kratší – apoštolské vyznání. Této možnosti jsem využil i já, a to zvláště ze dvou důvodů: 1.) celá liturgie doby postní, hudební doprovod, výzdoba kostela v těchto dnech i zpěvy ztrácejí pompéznost a mají se nechat vést určitou jednoduchostí, střídmostí, ... - vedoucí věřící ke ztišení se a hlubší osobní modlitbě. Do tohoto „konceptu“ doby postní mi zapadá i kratší, tj. apoštolské vyznání víry. 2.) Všichni věřící se pravidelně při mši svaté v neděli modlíávají „dlouhé“ vyznání víry, a proto jej znají. Ale s „krátkým“ vyznáním víry přicházejí do kontaktu méně, a proto jej také určitá část věřících nezná. Doba postní tak přímo nabízí možnost, aby se jej věřící naučili. Po skončení doby postní se opět vrátíme ke standardnímu – Nicejsko-cařihradskému vyznání víry.

Kmotr u křtu

V liturgickém okénku jednotlivých čísel zpravodaje bych se chtěl postupně věnovat důležitým aspektům jednotlivých svátostí, o kterých je malé povědomí mezi věřícími, nebo dokonce o nich vůbec nevědí. V dnešním čísle se zaměřím na svátost křtu – konkrétněji na kmotra u této svátosti.

V Kodexu kanonického práva (Codex Iuris Canonici – CIC), kterým se řídí církve od roku 1983, se dočteme:

- Kán. 872: *Pokud je to možné, má křtěnc kmotra, který má pomáhat dospělému křtěnci v uvedení do křesťanského života, křtěnce dítě představuje spolu s rodiči u křtu a snaží se, aby pokřtěný žil křesťanským životem, odpovídajícím křtu, a věrně plnil křestní závazky.*

Již z výše uvedeného je tedy zřejmé, že kmotr u křtu není jenom nějaká ozdoba, ale že je to člověk, který přijetím role kmotra bere na sebe velkou zodpovědnost.

Následující kánon CIC uvádí:

- Kán. 873: *Ke křtu se vezme buď jeden kmotr, nebo jedna kmotra nebo spolu kmotr a kmotra.*

Další kánon – 874 specifikuje jurisdikční podmínky, po splnění kterých může být někdo připuštěn k tomu, aby na sebe převzal úlohu být kmotrem:

- Kán. 874, §1: *Aby byl někdo připuštěn jako kmotr, je třeba: 1°aby byl ustanoven křtěncem nebo jeho rodiči nebo těmi, kdo jsou na jejich místě; jestliže nejsou, určí ho farář nebo udělovatel; musí být vhodný a mít úmysl zastat tuto službu;*

Dle uvedeného kánonu je zřejmé, že o výběru svého kmotra rozhoduje přednostně sám křtěnc (pokud je již dospělý), a pokud se jedná o křtěnce – dítě, rozhodují přednostně o kmotrovi rodiče dítěte. Dále je nutnou podmínkou to, aby sám kmotr byl vhodný (nemůže to být např. recidivista, člověk žijící pod nějakou závislostí, člověk nesvéprávný, člověk pochybných mravů,...). Neméně důležité je i to, že sám kmotr musí dobrovolně na sebe přijmout závazek kmotrovství – jinými slovy: musí souhlasit s tím, že bude kmotrem.

- Kán. 874, §1: *Aby byl někdo připuštěn jako kmotr, je třeba: 2°aby dovršil šestnáctý rok svého věku, pokud diecézní biskup nestanovil jiný věk, nebo farář nebo udělovatel neposkytl ze spravedlivého důvodu výjimku;*

V naší diecézi tedy není možné, aby se stal kmotrem někdo mladší 16-ti let. „Spravedlivým důvodem“, pro který může farář udělit výjimku, není to, že třeba rodiče chtějí, aby byl kmotrem někdo mladší. Tímto důvodem může být například situace, kdy dítě nemá žádné příbuzné (třeba všichni zemřeli a dítě

bylo nalezeno), nikdo nemá zájem stát se jeho kmotrem (tedy vzít na sebe zodpovědnost jej vést a pomáhat mu), kromě člověka – křesťana, kterému je však jenom 15 let. Uvedená situace je „spravedlivým důvodem“ o kterém mluví CIC, aby i takovýto člověk mohl být připuštěn jako kmotr.

- Kán. 874, §1: *Aby byl někdo připuštěn jako kmotr, je třeba: 3°aby byl katolík, biřmovaný a již přijal svaté přijímání, dále aby vedl život odpovídající víře a převzatému kmotrovství;*

Dle třetího bodu jsou jasné další podmínky na kmotra: nemůže být kmotrem u křtu ten, kdo není sám pokřtěn, a to přímo v katolické církvi. Věřící jiných křesťanských vyznání nebo členové křesťanských sekt tedy nemůžou být kmotry u křtu katolíků. Podobně je tomu i s nevěřícími – tedy nepokřtěnými, ale také se všemi, kdo jsou jiného vyznání. Kmotr musí být katolík.

Každý zodpovědný rodič by nedal své dítě do péče jinému dítěti. Podobně je tomu i u křtu. Protože je jednou ze základních povinností kmotra předávat víru křtěnci, není možné, aby tento post zastávalo dítě. Dítětem se v tomto smyslu myslí křesťan, který zatím nepřijal svátost křesťanské dospělosti – svátost biřmování. Jeho víra je ještě dětská, nebyla dosud rozvinuta svátostí biřmování, nemá ještě plnost darů Ducha Svatého, a tím vším tedy není disponován stát se kmotrem. I tu, si myslím, může být ze „spravedlivého důvodu“ udělena výjimka. „Spravedlivým důvodem“ může být např. situace, kdy je v malé farnosti udělována svátost biřmování jednou za 15 let. A ten, kdo pravdivě žije jako křesťan, nemohl ke svátosti biřmování přistoupit před desíti lety, protože mu bylo jenom 14 let. Dnes mu je 24 a chtěl by být kmotrem. Není však biřmován. Protože k přijetí této svátosti ve své farnosti neměl příležitost, je tato situace „spravedlivým důvodem“ k tomu, aby byl jako kmotr připuštěn. Samozřejmě se počítá s tím, že při nejbližší příležitosti přijmout svátost biřmování ji uvedený kmotr využije.

Další důležitou podmínkou na kmotra je to, aby to byl člověk, který vede život odpovídající víře. Jinými slovy: aby to byl člověk, který žije dle Desatera, které obsahuje např. i třetí přikázání: Pomni, abys den sváteční světil. Kmotrem tedy nemůže být ten, kdo pravidelně neplní tuto svou křesťanskou povinnost, tj. v neděli a zasvěcené svátky se neúčastní mše svaté v kostele, a to bez vážného důvodu (vážným důvodem je např. nemoc), ale také ten, kdo se nesnaží žít

v souladu s kterýmkoliv jiným příkázáním Desatera. Takový člověk totiž nevede „život odpovídající víře“.

- Kán. 874, §1: *Aby byl někdo připuštěn jako kmotr, je třeba: 4°aby nebyl stížen žádným kanonickým trestem přímo uloženým nebo zjištěným; 5°aby nebyl otcem nebo matkou dítěte.*

Ten, kdo má tedy církevním trestem z nějakého vážného důvodu uloženo, že nemůže být kmotrem, tedy nemůže být připuštěn ke kmotrovství. Tak stejně ten, kdo je rodičem dítěte: otcem nebo matkou, a to i adoptivním.

Poslední paragraf mluví o určité možnosti, kterou má křesťan – nekatolík:

- Kán. 874, §2: *Pokřtěný, který patří do nekatolického církevního společenství, se přijme pouze s katolickým kmotrem a jen jako svědek křtu.*

Funkce kmotra je velmi zodpovědná. Je proto potřebné správně a zodpovědně se rozhodnout při jeho výběru. Kmotr vždy doprovází svého kmotřence modlitbou. Kmotr u křtu slibuje, že povede svého kmotřence na cestě k Bohu nejenom svými slovy, ale zvláště příkladem svého života. Kmotr u dítěte je ten, kdo rodičům při křtu slibuje, že v případě, že by se jim něco stalo, přijme jejich dítě jako své vlastní. Kmotr by měl doprovázet kmotřence nejenom v jeho dětském věku, ale i v dospělosti. Proto se nedoporučuje za kmotra člověk, který je značně pokročilého věku...

Každý rodič touží dát svému dítěti to nejlepší. Je proto velmi potřebné, aby křesťanský rodič důkladně zvážil i to, koho požádá, aby byl kmotrem pro jeho dítě.

Rezignace papeže

Po téměř osmi letech pontifikátu učitelského úřadu Petrova nástupce se Benedikt XVI. rozhodl rezignovat. V poslední katechezi, kterou pronesl 27. 2. 2013, je možné spatřit svědectví víry a velké odvahy, která by se mohla stát inspirací i pro nás:

*„Když jsem před osmi lety 19. dubna přijal Petrův úřad, měl jsem pevnou jistotu, která mne ustavičně provázela, jistotu církve žijící z Božího Slova. V oné chvíli (...) zněla v mém srdci slova: **Pane, proč to ode mne žádáš a co ode mne žádáš? Je to velká tíže, kterou na mne kladeš, ale žádáš-li to ode mne, na tvé slovo spustím sítě v jistotě, že mne vedeš i se všemi mými slabostmi.***

*(...) **Cítil jsem se jako svatý Petr s apoštoly v loďce na Galilejském jezeře. Pán nám daroval mnoho slunečných dnů a jemného vánku, dny bohatých úlovků. Byly také chvíle rozbourěných vod a protivětru, jak tomu bývá v dějinách církve, kdy se zdá, že Pán spí. Vždy jsem ale věděl, že v této loďce je Pán a vždycky jsem věděl, že loďka církve není moje, není naše, nýbrž Jeho.***

*(...) **A proto je dnes mé srdce naplněno vděčností k Bohu, protože nikdy neodňal církvi ani mně svoji útěchu, světlo a lásku.***

Život Benedikta XVI.

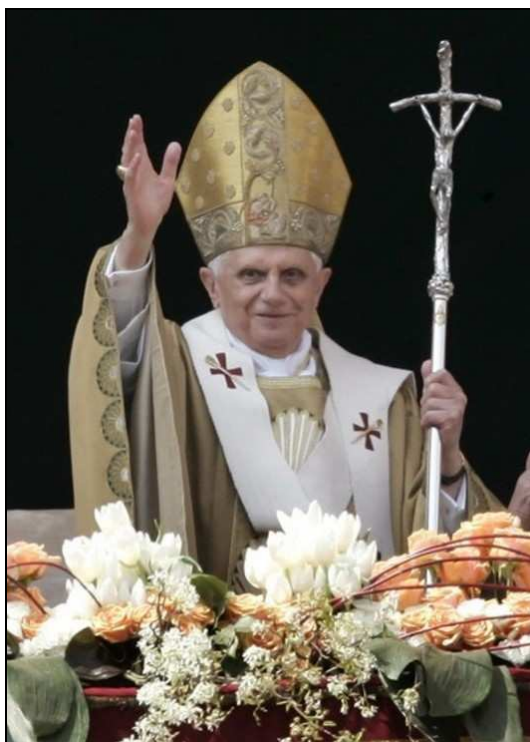
Po smrti Jana Pavla II. se konalo konkláve od 18. do 19. dubna 2005, kde byl zvolen kardinál J. Ratzinger, který přijal jméno Benedikt XVI. Už samotná volba jména měla dvojí symboliku, jak později sám Benedikt XVI. uvedl. Jednou z nich byla snaha navázat na pontifikát Benedikta XV., který vedl církev v době první světové války, a druhá, že jméno Benedikt připomíná velkou postavu západního mnišství – Benedikta z Nursie.

Josef Ratzinger se narodil 16. 4. 1927 v Marktl am Inn v Bavorsku. Po dokončení gymnázia vystudoval filozofickou školu a také získal doktorát z teologie. Na kněze byl vysvěcen v roce 1951. Po dalších studiích působil jako pedagog na univerzitách v Múnsteru, Tübingenu a Řezně. Jako poradce kardinála Josefa Fringse se zúčastnil II. vatikánského koncilu. V březnu 1977 byl J. Ratzinger jmenován mnichovským a freisingkým arcibiskupem

Farní zpravodaj

a 27. července 1981 jej Pavel VI. jmenoval kardinálem. V posledních letech byl blízkým spolupracovníkem Jana Pavla II.

Je všeobecně známo, že Benedikt XVI. je konzervativní papež, který se však vyjadřoval k mnoha aktuálním tématům dnešní doby: potraty, antikoncepce, homosexualita, svěcení žen, které nebyly vždy s nadšením přijaty ani samotnými věřícími. Své konzervativní názory přednesl i před konkláve, které ho nakonec v 78 letech zvolilo papežem. Jako 265. nástupce sv. Petra se J. Ratzinger stal papežem v nelehké době a po nezapomenutelném papeži Janu Pavlu II., kterého si cenili, jak věřící tak i nevěřící.

Emeritní papež Benedikt XVI.

V této souvislosti se odkrývá jedna zajímavá věc, která se v současné době zmiňuje v rámci působení obou papežů - Jana Pavla II. a Benedikta XVI.: přes jejich rozdílnost se stále více hovoří o jednom pontifikátu dvou papežů. O Janu

Pavlu II., který otevřel náruč Církve a Benediktu XVI., který ukázal na její srdce.

Poté, co kardinálové zvolili J. Ratzingera, prohlásil: „*Najednou jsem měl pocit, že vidím jeho [Jana Pavla II.] rozesmáté oči a slyším jeho hlas, jak ke mně promlouvá: 'Neboj se.'*“ Ruku mu prý tiskla nějaká silná ruka a hnala ho dopředu, aby dovršil to, co zahájil Jan Pavel II.: Církev, která se podle Kristova učení a vzoru „*vesele ohlíží na minulost a nebojí se budoucnosti.*“

Dne 11. 2. 2013 Benedikt XVI. oznámil svou rezignaci, která vstoupila v platnost 28. 2. 2013 ve 20:00. Své rozhodnutí opustit úřad označil Benedikt XVI. za důležité, obtížné a výjimečné. „*Milovat církev znamená přistoupit i k těžkým volbám.*“ Přijetím papežského úřadu před osmi lety - jak Svatý otec zdůraznil - přestal patřit sám sobě a je tu pro všechny, stejně jako všichni pomyslně patří jemu. Vzdal se soukromého života, takže i po své abdikaci neopustí kříž. Nebude se tedy např. vracet k přednáškové činnosti či cestovat; doslova řekl: „*Zůstanu blízko našeho Pána*“.

Papežská volba

Volba papeže prošla rozdílnými fázemi v raném období Církve – přes kontroly císaře, senátu, nebo nějakého panovníka na základě jmenování klérem a laické komunity. Mikuláš III. v roce 1059 svěřil papežskou volbu pouze kardinálům - biskupům. Alexandr III. toto privilegium rozšířil na všechny kardinály. Potíže při dosažení shody často vyvolávaly neklid v obyvatelstvu spolu s častým soupeřením jednotlivých stran, které prosazovaly svého kandidáta. Řešením se stalo až to, co dnes nazýváme „*konkláve*“, které spočívalo v tom, že byli kardinálové zavřeni „pod zámek“ a tím byli donuceni, aby učinili rozhodnutí. Konkláve v technickém smyslu poprvé proběhlo v roce 1216 v Perugii, ale o jeho oficiální zavedení se postaral až Řehoř X. v roce 1274. Papež Bonifác VIII., zvolený v roce 1295, zařadil pravidla pro konkláve do Kodexu kanonického práva. Papežská volba tak probíhala za naprosté izolace kardinálů od okolního světa.

Kardinálové se shromažďují na konkláve přibližně dva týdny po papežově smrti (v našem případě po rezignaci Benedikta XVI.) v Sixtinské kapli. Po důrazném zvonění zvonečku následuje ceremoniářovo „*Extra omnes!*“, pročež se všichni, kromě členů Svatého kolegia, odeberou ven a švýcarská garda

zapečetí brány. Kardinálové mohou vyjít ven až po dovršené volbě. ***V rámci hlasování prohlásí každý kardinál před Bohem, že vybere toho, kdo je podle jeho názoru tohoto vysokého úřadu hoden.*** Volba může probíhat třemi způsoby: „božské vnuknutí“, kdy kardinálové jednohlasně provolají nového papeže, „kompromisem“, kdy je nutná výměna názorů a poslední nejčastěji používané „skrutinium“, tedy tajné písemné hlasování. V roce 1169 bylo Alexandrem II. zavedeno pravidlo, že kandidát musí získat dvoutřetinovou většinu, aby byl zvolen. Po volbě je kandidát tázán, zdali úřad přijímá. Když souhlasí, je požádán, aby řekl, jaké hodlá přijmout jméno. Poté si nový papež oblékne papežské roucho a kardinálové mu složí hold. Volební lístky se pak pálí v kamnech a právě z tohoto opatření vznikla tradice „***kouřových znamení***“, která podle barvy kouře naznačují, jestli byl papež zvolen. Bílá znamená zvolení, černá neplatné hlasování. Jakmile je papež zvolen, zazní i zvony chrámu sv. Petra. Jméno zvoleného je pak věřícím oznámeno zvoláním slavné věty: „***Annuntio vobis gaudium magnum. Habemus papam.***“ („***Zvěstuji vám velikou radost. Máme papeže.***“)

Kardinálský sbor - 205 otců kardinálů z celého světa.
Nejmladší z nich – 58 let, nejstarší 98 let.

Dnes volí papeže 115 kardinálů, kteří byli v den volby mladší 80-ti let.

Volba

Na základě záznamů posledních 10 konkláve se ukazuje, že Svaté kolegium zvolí nového papeže v průměru třetí den odpoledne asi po osmi kolech. Pro zajímavost jsou zde uvedeny záznamy až od Pavla VI.:

Pavel VI., 1963: 3 dny, 6 kol

Jan Pavel I., 1978: 2 dny, 4 kola

Jan Pavel II., 1978: 3 dny, 8 kol

Benedikt XVI., 2005, 2 dny, 4 kola

Konkláve, které proběhlo 12. a 13. března bylo „technicky“ vzato 75. konkláve v dějinách církve. Papež František byl zvolen druhého dne v 5. kole.

Papežské interregnum či „Vakance Apoštolského stolce“

Období mezi smrtí nebo rezignací papeže a zvolením jeho nástupce je označováno jako „Vakance Apoštolského stolce“ (lat. *Sede vacante*) nebo papežské interregnum. Je to období řízené papežským právem, které nepřipouští změnu církevní správy nebo duchovního nebo materiálního dědictví sv. Petra až do zvolení nového papeže.

Nejdelší *sede vacante* bylo více než tříleté období mezi pontifikátem Klementa IV., který zemřel 29.11.1268 a Řehoře X. (1271–1276), kdy se osmnáct kardinálů, shromážděných v papežském paláci ve Viterbu, nedokázalo shodnout na jednom jméně; jejich zasedání doprovázely nepokoje ve městě. V lednu roku 1270 skupina v čele s františkánem Bonaventurou de Bagnoreggio rozhodla uvěznit kardinály, dokud nepadne rozhodnutí. Knížecí rodina Saveliů zorganizovala službu, z níž se měla stát tradice „strážců konkláve“. Kardinálové však nejevili ochotu učinit sporům konec; v květnu tedy obyvatelé města odstranili střechu paláce, do něž poté jak přšelo, tak pražilo slunce; hodnostáři dostávali jen vodu a chléb. 1. září 1271 konečně vybrali Itala Tebalda Viscontiho, jenž byl následně vysvěcen na kněze a biskupa a 27. března 1272 uveden do úřadu papeže jako Řehoř X. *Sede vacante* tehdy trvalo 3 roky, 3 měsíce a 28 dnů.

Rezignace

Papežská rezignace (lat. *Renuntiato*) nastává, když panující papež římské katolické církve dobrovolně odstoupí ze své pozice. Papežská rezignace je neobvyklá událost. Jen pět papežů jednoznačně odstoupilo na základě podložených historických dokumentů. Byli to:

1. sv. Klement I. v roce 97
2. sv. Pontianus v roce 235
3. Benedikt IX. v roce 1045
4. **sv. Celestin V. v roce 1294** – Po mnoha obtížích, kterým musel Celestin V. čelit, povolal k sobě kardinála B. Caetaniho, který znal dokonale kanonické právo. Celestin mu předložil otázku, zda je legitimní se vzdát papežského úřadu, a poté, co se dozvěděl, že zde existuje tato možnost, odhodlal se k velkému kroku. V roce 1294 byla přečtena bula, v níž se schvalovala abdikace papeže z vážných důvodů. Jeho kapitulace nebyla nedostatkem odvahy. Celestin V. neučinil toto

rozhodnutí pro svou zbabělost. Papežského úřadu se ve skutečnosti vzdal tehdy, když si uvědomil, že je nemožné uplatnit právo, moc a spravedlnost, aniž by zároveň neporušil i ty nejjednodušší principy křesťanské morálky. Žil ještě jako poustevník dva roky a pak jako vězeň svého nástupce Bonifáce VIII. Později byl kanonizován.

5. **Řehoř XII. v roce 1415** - Jeho působení spadá do období schizmatu, kdy vyjádřil touhu po míru, třeba i za cenu vlastní abdikace. Právě díky šlechetnosti Řehoře XII. tedy přežilo pojetí papeže coby nástupce svatého Petra.

Seznam papežů od sv. apoštola Petra až dodnes, jako i stručný životopis posledních jedenácti papežů je možné shlédnout na internetových stránkách: <http://christ.blog.cz/0703/seznam-papezu>

Máme papeže!

Ve středu 13. 3. 2013 v 19:07 bílý dým nad Sixtinskou kaplí ohlásil, že 115 kardinálů zvolilo nového papeže. 266. hlavou římskokatolické církve se stal argentinský kardinál - jezuita Jorge Mario Bergoglio, který přijal jméno František. Je v historii prvním papežem, který pochází z Jižní Ameriky.

Před veřejnost předstoupil ve 20:22. „Děkuji vám za vaše přijetí, děkuji za to, že římská komunita takto přijala svého představitele,“ řekl František poté, co italsky pozdravil shromážděný dav. „*Chtěl bych pronést modlitbu za našeho emeritního papeže Benedikta XVI.*“, řekl předtím, než pronesl modlitbu Páně.

Pak papež František řekl: „*A nyní začněme tuto cestu biskupa a lidí, tuto cestu římské církve, která se snaží jít příkladem všem ostatním církvím, cestu pravdy a lásky. Modleme se jeden za druhého, modleme se za celý svět, aby zde bylo společné bratrství.*“ Papež pak požádal přítomné, aby se za něj pomodlili. Poté všem shromážděným i divákům u televizorů a posluchačům rozhlasu požehnal. Požehnání papeže „*Urbi et Orbi*“ (městu a světu) je spojené s možností získání plnomocných odpustků.

Protože volba nového papeže proběhla těsně před uzávěrkou tohoto čísla Farního zpravodaje, podrobnější informace o papeži Františkovi budou součástí dalšího čísla.

Pozvánka – Missa Chrismatis

Mši svěcení olejů (missa chrismatis), která se koná na Zelený čtvrtek v katedrále a otevírá velikonoční třídní, koncelebruje otec biskup se svými kněžími. Tato bohoslužba, při níž se světí tři různé oleje, je projevem jednoty kněží s jejich biskupem v jediném Kristově kněžství a službě.

I letos bychom se společně účastnili této slavnosti. Pro mnohé z vás byla tato slavnost hluboce oslovující a získali jste tak nezapomenutelný duchovní zážitek.

Proto Vás i letos chceme co nejsrdečněji pozvat na Zelený čtvrtek 28.3.2013 do naší brněnské Katedrály sv. Petra a Pavla. Začátek slavnosti je v 9:00 hod. odjezd od fary v Dolních Loučkách je ráno v 7:30 hod., předpokládaný návrat ve 12:30 hod. Přihlásit se a zaplatit dopravné ve výši 100,- Kč je možné u Petry Švancarové, asistentky pro farnost, do neděle 24. 3. 2013 (tel: 736 529 306). Protože je omezený počet míst v autech, je možné využít i vlakový spoj z Dolních Louček, který jede v 7:24 hod. z nádraží. Tento vlak přijíždí na hlavní nádraží do Brna v 8:07 hod.

Zelený čtvrtek v Katedrále sv. Petra a Pavla v Brně

Pořad bohoslužeb o Velikonocích v našich farnostech

	DOLNÍ LOUČKY	ŽDÁREC	OLŠÍ
KVĚTNÁ NEDEĚLE	9:00	10:30	7:30
ZELENÝ ČTVRTEK	17:00	17:00	17:00
VELKÝ PÁTEK	17:00	17:00	17:00
BÍLÁ SOBOTA	20:00	20:00	20:00
VELIKONOČNÍ NEDEĚLE	9:00	10:30	7:30
VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	7:30	8:30	-

- Na Květnou neděli začíná mše svatá slavnostním průvodem, který je připomínkou Ježíšova slavnostního příchodu do Jeruzaléma. Tento den se žehnají jívy („kočičky“), které v našich zemích nahrazují palmové ratolesti, které lidé Ježíšovi pokládali na cestu. Proto prosíme, abyste si tuto neděli na mši svatou s sebou jívy („kočičky“) přinesli. Ty vám budou v úvodu mše svaté požehnány.
- Na Bílou sobotu budou v průběhu dne otevřeny kostely, aby se věřící mohli přijít poklonit k Božímu hrobu. Prosím také, abyste si vzali na starost stráž u hrobu (papír na zapsání bude v sakristii).
- Obřadům Velikonočního třídení bude v naší farnosti předsedat P. Josef Havelka, spirituál Církevního domova mládeže Petrinum v Brně.

Příležitost k Velikonoční svaté zpovědi

	DOLNÍ LOUČKY	ŽDÁREC	OLŠÍ
PÁTEK 22.3.	-	-	14:30 – 16:00
SOBOTA 23.3.	-	9:30 – 11:15	-
NEDĚLE 24.3.	15:30 – 17:15	-	-

V těchto termínech budou k dispozici 3 kněží!

Mimo to je po celý rok příležitost ke svaté zpovědi dle rozpisu v každé farnosti a kdykoliv na požádání. Rád navštívím i staré a nemocné. Je třeba mi o nich pouze říci. V případě potřeby je možné si dohodnout i osobní setkání s knězem na faře.

P. Marián Kalina

„Jsme posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: smiřte se s Bohem.

*S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“
(2 Kor 5,20)*

Zelený čtvrtek

Zelený čtvrtek (latinsky *feria quinta hebdomadae sanctae*) je podle křesťanské tradice pátý den Svatého týdne (počítáno od Květné neděle včetně). Zeleným čtvrtkem začíná tzv. velikonoční triduum (třídenní). Na Zelený čtvrtek se konají dvoje obřady: dopoledne v katedrálách, večer pak v jednotlivých kostelích (farnostech).

O dopolední „Misse Chrismatis“ jsme psali ve zpravodaji v roce 2011. Dnes bychom chtěli pokračovat vysvětlením a přiblížením liturgie večerní mše (*missa vespertina in cena Domini*) na Zelený čtvrtek, která se slaví ve všech farních kostelích jako připomínka poslední Ježíšovy večeře, při níž myje Ježíš apoštolům nohy, ustanovuje Eucharistii a svátost kněžství. Závěr této mše svaté je pak připomínkou Ježíšovy opuštěnosti a jeho modlitby v Getsemanské zahradě.

Pro zvýraznění jednotlivých událostí, které se staly tohoto dne, je liturgie pozměněna, nebo lépe vyjádřeno, obohacena o několik „netradičních obřadů“:

Před začátkem večerní mše svaté má být svatostánek prázdný – bez Eucharistie. Ani věčné světlo tedy nesvítí. To proto, že teprve u poslední večeře byla Eucharistie ustanovena. Věřící tento den tedy vstupují do chrámu, ve kterém na hlavním oltáři ve svatostánku chybí to nejdůležitější – sám Kristus. Tuto nepřítomnost Krista v chrámě symbolizují také zahalené kříže.

Chvalo zpěv Gloria - Sláva na výsostech Bohu: Radostný ráz této liturgické oslavné písně zvyšuje zvláštní doprovod. Při Gloria se rozezná všechny zvony (na kostelní věži) i zvonky v kostele, za slavnostního doprovodu varhan a zpěvu věřících. Radostnou zvěst Zeleného čtvrtku dnes zvony hlásají celému světu. To vše jako symbol Ježíšovi radosti, když slaví s apoštolý poslední večeři. Po tomto projevu radosti umlkají však varhany i kovová srdce zvonů až do Velikonoční vigilie. Umlčený zvuk zvonů a zvonků je nahrazen dřevěnými klepači. Zpívá se, ale bez doprovodu jakýchkoliv hudebních nástrojů. Ráz liturgie se mění. Další části liturgie jsou již ve znamení smutku. Vzpomínky na okolnosti, jež provázely poslední večeři, docházejí v liturgii bolestného výrazu. Najednou je Kristus sám v Getsemanské zahradě, apoštolové spí, ačkoliv mají bdít a modlit se s Ježíšem. Ježíš je zrazen jedním ze svých učedníků...

Po promluvě kněze následuje další netradiční obřad. Podle příkladu našeho velekněze Krista, který při poslední večeři umyl apoštolům nohy, tento den při večerní liturgii kněz pokleká před služebníky oltáře – ministranty, aby jim posloužil touto službou otroků, tak jako Kristus svým apoštolům. Tento obřad nám připomíná příklad poníženosti a lásky bez hranic.

Vrcholem dnešní liturgie je svaté přijímání. Tak jako v každé mši svaté. Je to to nejdůvěrnější setkání s Ježíšem. Během slov liturgie, kterými kněz proměňuje chléb a víno v Tělo a Krev Krista, uslyšíme při této liturgii několik zvláštních slov, které nám připomínají, že právě v dnešní den tato slova poprvé Kristus vyslovil a tak ustanovil Eucharistii. Všichni věřící jsou proto právě dnes ještě důrazněji zváni, aby ke svatému přijímání přistoupili.

Sybolem Ježíšova odchodu do Getsemanské zahrady je i průvod se Svátostí oltářní na závěr mše svaté, kdy je tato svátost opět slavnostně odnesena z presbytáře na vedlejší oltář. Svatyně kostela tak zůstává pustá a prázdná, což vyjadřuje odhalený oltář i otevřený svatostánek. I v této chvíli, kdy se přenáší Eucharistie, se nepoužívají zvonky, ale dřevěné klapače. Hloubku této chvíle symbolizuje po krátké adoraci i tichý odchod věřících z chrámu dnes bez požehnání (nehraje se, nezpívá se, je úplně ticho...).

Ježíš Kristus je Král

V roce víry, který právě prožíváme, bychom se měli o to více přiblížit k Bohu, jedinému Spasiteli světa. A právě postní doba je obdobím, kdy můžeme znovu odhalit dar víry, obdržený křtem. Tehdy jsme se stali dětmi Božími, údy Ježíšova těla, to je církve. A právě každodenní starosti, povinnosti a spěch nás vystavují obrovskému riziku, že ztratíme z očí cíl, ke kterému směřujeme. Potřebujeme se proto nově duchovně osvěžit. Výzva k obrácení, která nás postní dobou provází, je pobídkou k návratu do náruče Boha. Obrátit se znamená nechat se uchvátit Ježíšem, odevzdat se mu celým svým srdcem a s ním se vrátit k Otci, neboť nikdo nevejde k nebeskému Otci než právě skrze Ježíše Krista.

Charakteristickými rysy, které nám církev v postní době připomíná, jsou modlitba – důvěrné setkání s Bohem, půst – ochota změnit svůj život a odřeknutí si něčeho a almužna – skutek lásky k bližnímu, kdy dokážeme

dávat i ze svého nedostatku. Jen tak může dojít k vnitřní proměně, jen tak se můžeme navrátit k Bohu, který je Láska.

Postní doba je ale také obdobím, kdy bychom se měli ztišit, více se modlit, kdy bychom měli prožívat utrpení s Ježíšem Kristem na jeho křížové cestě a připravit se tak na jeho zmrtvýchvstání.

Ježíš Kristus se proto narodil, a proto přišel na svět, aby vydal svědectví pravdě, aby splnil vůli nebeského Otce. Tehdy řekl: „Otče, odejmi ode mne tento kalich, ale ne co já chci, nýbrž co ty chceš“. My, když jsme nespravedlivě souzeni, bráníme se, bojujeme proti takovému rozhodnutí, nelíbí se nám to. Pán Ježíš je jiný. Ti, kteří ho dříve tolik milovali pro zázraky a dobré skutky, které konal, nyní křičí: „Ukřižuj, ukřižuj!“ A když Pilát ze strachu před židy vynáší nespravedlivý rozsudek, bere Ježíš na svá ramena kříž zatížený našimi hříchy a statečně nastupuje hořkou cestu oběti. Oplácejme mu jeho lásku láskou. Pán Ježíš od nás nežadá mnoho a každý malý krůček k němu nám stonásobně odmění. A když se proviníme, s radostí nám odpustí. Tak veliká je jeho láska k nám hříšníkům.

Ježíš padá pod křížem, jediný bez hříchu. Ničím se neprovinil. My někdy také padáme do prachu země pod tíhou svého kříže. Ale nejsme sami. Je tu On, který nás zvedá, podává nám svou ruku a nabízí pomoc. Jenom my se někdy cítíme silní a myslíme si, že to zvládneme sami, bez jeho pomoci. Ne, nejde to. Mnohdy to naše snažení bez Krista končí i tragicky. Proto se pevně chytme Boží ruky a nechme se vést cestou svého života. Jen tehdy máme naději, že nepadneme na cestě, že protněme vítěznou cílovou pásku. Tady je konec našeho utrpení. Tady, před bránou do věčnosti, nás čeká otevřená Boží náruč.

Panna Maria se potkává na křížové cestě se svým jediným Synem. Vidí jeho utrpení, jeho bolest, která je i její bolestí. Srdce Matky krvácí, když se dívá na svého Syna, jak trpí. Nereptá, nerouhá se, mlčí. Statečně se klaní vůli nebeského Otce. Je možné toto všechno vůbec zvládnout, dívat se na tak zbičované a zkrvavené tělo? Ona to dokázala. Byly bychom my matky schopny unést takovou bolest a dívat se na utrpení svých dětí?

Ježíš kráčí křížovou cestou sám. Bijí ho, plivají mu do obličeje. Nemá nikoho, kdo by mu pomohl. Je to vůbec možné? Zdá se to nepochopitelné. A přece zasvítí jiskřička naděje. Šimon z Cyrény pomáhá sice z donucení, ale pomáhá nést těžký kříž. A také Veronika, která podává Pánu Ježíši roušku na otření zkrvavené tváře. On jí za to do roušky otiskne svůj obraz.

Z Ježíše nakonec strhávají i šaty, které zahalují jeho zbičované a rozedrané tělo. Už nemá na tomto světě nic. Ani místo, kde by důstojně zemřel. Přibíjejí ho na dřevo kříže, posmívají se mu. Říkají: „Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže“. Ježíš však trpí dál. Boj nevzdává, i když je to v jeho moci. A ještě se modlí za

ty, kteří mu činí bolest. A co my? Jak bychom se my zachovali? Dokázali bychom tolik trpět pro druhé? Uvědomme si, jak opravdu veliká je Ježíšova láska k nám, když za nás dokázal položit svůj život.

Nastává nejtěžší chvíle v životě Ježíšovy Matky. Jeho mrtvé tělo položili na její klín. Probodený bok, rány po hřebec; Maria trpí nesmírnou bolestí, její duše tone v žalu, ale ve svém srdci nemá zlobu ani nenávist. Z jejího příkladu je třeba čerpat sílu a odevzdanost do vůle Boží.

Tělo Pána Ježíše ukládají do hrobu, vstup zavalují kamenem a spokojeně odcházejí. Případ Ježíše Nazaretského je pro ně u konce. K naší velké radosti však přichází úsvit vzkříšení a Ježíš slavně vstává z hrobu. Svým utrpením na kříži nám připravil nový, věčný život v nebeském království, život bez bolesti, bez trápení, bez starostí, u svého Otce, kde vládne už jen samá radost a pokoj. Svým vítězstvím nad smrtí přemohl i naši smrt a světlem své lásky prozářil i tu nejtemnější temnotu všeho zla. Cesta víry, lásky a naděje, cesta za Kristem je jediná správná. Nenechme se z ní svést duchem zla, který nás vždycky povede tam, odkud není návratu, do propasti, kde je jen pláč a skřípění zubů. A proto žijme podle Božího zákona, zachovávejme Boží přikázání a konejme dobro, ať můžeme jednou se svými skutky předstoupit před Boží tvář a radovat se v nebeském království i my.

Jana Jurná

Výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

V letošním roce si český a slovenský národ připomíná významné výročí – 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Učení bratři dorazili v roce 863 z daleké Konstantinopole na pozvání knížete Rostislava, aby - zjednodušeně řečeno - vzdělali náš národ a vytvořili pro něj první slovanské písmo a církevní jazyk – staroslověnštinu.

Slované žijící na Velké Moravě je přijali za své učitele, naučili se číst a psát a také poprvé porozumět slovům při bohoslužbě. Sv. Cyril a Metoděj se tím výrazně zapsali do českých a slovenských dějin.

Přípravy na cyrilometodějské jubileum byly zahájeny v květnu 2012 v Římě. V České republice začaly oslavy v roce 2012 v den státního svátku ČR - Den slovanských věrozvěstů na Velehradě, pokračovat budou pravoslavným Setkáním kultur v Mikulčicích 24. – 26. května 2013, a vyvrcholí na Velehradě ve dnech 4. – 5. července 2013 již tradičním národním projektem Dny lidí dobré vůle. Tato akce je nejvýznamnější událostí letošního roku pro Jihomoravský a Zlínský kraj. Důležitost cyrilometodějské misie je vyjádřena také aktivitami v hlavním městě Praze.

Vzájemná dohoda dvou církví hlásících se plně k cyrilometodějskému odkazu je historickým krokem, který má poukázat na jednotu křesťanů v naší republice při připomenutí si jednoho z nejvýznamnějších milníků naší i evropské historie. Slovanský areál v Mikulčicích i Velehrad, to jsou dvě tradiční místa spojená s Cyrilometodějskou misí v naší zemi. Bohoslužbu v Mikulčicích povede přímý nástupce konstantinopolského patriarchy Fotia, který věrozvěsty na Velkou Moravu vyslal, patriarcha konstantinopolský, Nového Říma a ekumenický patriarcha Bartoloměj.

V rámci oslav nás zkrátka čeká velké množství projektů – výstavy, konference, přednášky, semináře, koncerty, bohoslužby, vzdělávací i interaktivní programy pro děti a mládež, vydání zajímavých publikací, soutěže a řada dalšího.

Jedinečným projektem je také příprava celovečerního filmu „Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů“, který zmapuje život a dílo slovanských věrozvěstů. Premiéra bude na podzim roku 2013.

Sv. Cyril a Metoděj, spolupatroni Evropy

Papež Jan Pavel II. v roce 1980 sv. Cyrila a Metoděje, společně se svatým Benediktem a později dalšími světicemi prohlásil za spolupatrony Evropy. Česko i Slovensko slaví svátek Cyrila a Metoděje 5. července, stejně tak římsí katolíci v některých zemích. Papež Lev XIII. okružním listem „Grande munus“ z 30. září 1880 vyzdvihl zásluhy svatých bratří a stanovil svátek svatého Cyrila a Metoděje na den 5. července, ovšem bez zřejmé souvislosti s životem svatých slovanských apoštolů i mimo jakoukoliv souvislost s cyrilometodějským obecně.

Naopak pravoslavná církev má vlastní den oslavy svatých Cyrila a Metoděje. Je to 11. květen podle pravoslavného kalendáře, tj. 24. květen dle občanského kalendáře. Tento den je určen pro všechny slovanské pravoslavné církve. Víme, že svatí bratři ze Soluně přišli na Velkou Moravu na jaře roku 863. Podle tradice to bylo právě v tento den 11. května či 24. května. V Bulharsku je 24. květen Dnem sv. Cyrila a Metoděje a Dnem slovanské kultury a vzdělávání. Je svátkem a dnem pracovního klidu. Jinde jejich svátek připadá na 14. únor, což je datum úmrtí sv. Cyrila. Cyril a Metoděj jsou hlavními patrony Moravy.

Mnozí z nás si jistě vzpomenou na P. Josefa Soukopa, který nám s nadšením kázal o působení sv. Cyrila a Metoděje. Zkusme si nyní osvěžit paměť a podívat se do historie, tentokrát na to, kdo oba bratři byli a co předcházelo jejich misii na Velkou Moravu.

Rodní bratři Cyril a Metoděj se narodili v Soluni (Thessalonice) Marii a Lvu urozeného původu, který byl vysokým vojenským úředníkem provincie. Cyrilovo jméno bylo Konstantin a Metodějovo Michal. Svá původní jména změnili až při vstupu do řádu. Konstantin byl v rodině nejmladší, narodil se roku 827 jako sedmé dítě.

Brzy se projevil jeho mimořádné nadání ke studiu, a tak na otcovo přání šel studovat do Cařihradu (Konstantinopole). Snadno se učil jazykům a dobře se naučil řecky, latinsky, hebrejsky, slovansky, staroturecky a snad i arabsky a gotsky. Z literatury si oblíbil spisy sv. Řehoře Nazianského. Po otcově smrti projevil zájem o podporu jeho vzdělání císařský správce Theoktistos, jenž byl ministrem císařovny Theodory. Konstantin si kromě jiných znalostí osvojil teologii a rétorickou pohotovost. Stal se později i profesorem křesťanské filozofie a pro dosaženou moudrost byl označován jako Filozof.

Zdroj informací: www.velehrad.eu, www.wikipedia.cz

Internetové stránky

Koncem března uplyne rok od chvíle, kdy byl zahájen zkušební provoz internetových stránek pro naše farnosti. Stránky pro farnosti Dolní Loučky, Olší a Žďárec mají společnou adresu www.mojefarnosti.cz. Před prázdninami bude zahájen oficiální provoz.

Stránky www.mojefarnosti.cz se dají vyhledat v různých vyhledávačích, zatím však nejsou zařazeny do rozcestníků farností, který je např. www.katolik.cz.

A jaký je na stránkách provoz? První měsíc od zahájení provozu se na naše stránky podívalo 92 návštěvníků. Přístupy na stránky postupně rostly a od listopadu se jejich počet začal přibližovat k 200 návštěvám za měsíc. Toto číslo se v současné době zvýšilo o dalších téměř 100 přístupů. Mezi nejčastěji navštívené stránky patří stránky se zpravodaji a ohláškami.

A co se dá na stránkách najít? Ve společné části se nachází stránka *Aktuality*, která obsahuje informace o dění, které je společné pro všechny tři farnosti. Nedávno byla přidána stránka *Pozvánky*, kde jsou uveřejňovány různé pozvánky – v současnosti např. na Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem nebo na Národní pouť do Svaté Země. Stránka *Svatosti* obsahuje informace o udělování svátostech, na stránce *Kontakty* se pak nachází všechny důležité adresy, kontakty, tel. čísla. Důležitou novinkou je zavedení nové e-mailové adresy: mojefarnosti@seznam.cz.

Na stránkách pro jednotlivé farnosti pak lze kromě základních údajů o farnosti najít také informace o bohoslužbách, aktivitách ve farnosti, historii farnosti, adopci na dálku, ...

Na některých stránkách se stále pracuje. To, co zbývá především dokončit je fotogalerie, která se připravuje tak, aby obsahovala fotky z aktuálních akcí a postupně se tak stala archivem akcí konaných v našich farnostech.

Internetové stránky pro farnost Dolní Loučky spravuje Radek Jurný (e-mail: jurny.radek@gmail.com). Společnou část stránek, stránky pro farnosti Olší a Žďárec má na starosti Radomil Mašek (e-mail: radek.zd@seznam.cz). Pokud narazíte při návštěvě stránek na nějaké chyby, nesrovnalosti nebo případně máte nějaké náměty, kontaktujte, prosím, správce stránek na jejich e-mailových adresách.

Co je nového

Suspendace P. Miroslava Parajky

Dne 6. prosince 2012 obdrželo Biskupství brněnské rozhodnutí Interdiocézního církevního soudu v Olomouci. V něm byl: „*kněz Mgr. Miroslav Parajka shledán vinným z porušení ustanovení kanonického práva souvisejících se správou majetku farnosti*“, jak uvedla tisková mluvčí biskupství Martina Jandlová. Jedná se o zpronevěru finančního majetku, jak bylo uvedeno v ohláškách na nedělních bohoslužbách ve Velkém Meziříčí dne 09.12.2012, kde P. Miroslav Parajka do té doby působil.

Dnem vynesení rozhodnutí byl P. Miroslav Parajka suspendován v plném rozsahu na dobu neurčitou. Nemůže tedy vysluhovat svátosti (křtít, oddávat, zpovídat ani sloužit mši svatou) a zastávat žádný církevní úřad. Prosíme všechny o modlitbu za otce Miroslava Parajku i za jím poškozené, duchovně či hmotně.

Příprava na svátost biřmování

Od 1.1.2013 probíhá v naší farnosti příprava k přijetí svátosti křesťanské dospělosti – svátosti biřmování. Tato příprava bude trvat jeden a půl roku. Přípravná setkání biřmovanců bývají pravidelně, jednou za 14 dní, vždy ve čtvrtek v 19:00 hod. na faře. Zbývající termíny setkání pro školní rok 2012/13: 21. 3., 11.4., 25.4., 9. 5., 23. 5. a 6.6.

Zpovědní služba v naší farnosti

Od měsíce března došlo v naší farnosti ke změně zpovědní služby. Pro tuto službu je pan farář k dispozici v neděli od 6:55 do 7:25. Podle časových možností lze přistoupit ke svátosti smíření také před páteční mší svatou. Dále je možné využít zpovědní službu v Dolních Loučkách a to každou středu 30 minut přede mší svatou – 16:25 – 16:55 v zimním období a 17:25 – 17:55 v letním období.

Stálá zpovědní služba v Brně

Další možností k přijetí svátosti smíření je stálá zpovědní služba v Brně, konkrétně v kostele sv. Máří Magdalény na Masarykově ulici v blízkosti hlavního nádraží – a to v pracovní dny od 9.00 do 16.30.

Podrobnější informace na <http://www.biskupstvi.cz/zpovednisluzba>.

Výlet pro děti do Znojma

O jarních prázdninách v termínu od 10.2. do 13.2.2013 se uskutečnil pro děti třídní výlet do farnosti Znojmo - Přímětice. Ubytování jsme byli na místní faře. Protože napadl sníh, děti mohly sáňkovat, koulovat se a stavět sněhuláky. Navštívili jsme bazén patřící k místní základní škole, prožili společnou mši svatou, na které jsme zpívali písničky v doprovodu kytary, nechyběly ani společné hry. Doufáme, že se dětem výlet líbil a těšíme se na další společnou akci. Děkujeme všem, kteří nám s organizací akce pomáhali: vedoucí - Petře Švancarové, vedoucím skupinek - Danovi a Evči, kuchařkám - Pavle Švancarové a Jarce Nečasové.

Společné foto z výletu dětí do Znojma

Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem

Celodenní setkání, které se stalo tradicí, se i letos koná v sobotu před Květnou nedělí – 23. 3. 2013 na brněnském Petrově. Letos se toto setkání pořádá již po třiatřicáté.

A na co se účastníci mohou těšit? Vyslechnou si katechezi otce biskupa Vojtěcha, v dopoledním programu si mohou vybrat z různých přednášek, seminářů či workshopů. Během setkání se účastníci seznámí s poselstvím svatého otce, které poslal mladým k letošnímu světovému dnu mladých. Vyvrcholením celého setkání bude společné slavení mše svaté.

A navíc je letos poprvé možnost zúčastnit se akce navazující na setkání mládeže, kterou je noc ztišení s názvem „Požehnaný, který přichází“; to má prohloubit osobní setkání s Kristem. Místem konání bude kostel sv. Máří Magdalény (a nejen ten). Navazující skupina „noc ztišení“ bude mít sraz v cca 15:30 (po skončení mše svaté) před katedrálou.

Během noci proběhne: kvalitní film, adorace, hra bibliodramatu (práce s biblickým textem), aktivity ve skupinkách, modlitba v Loretě kostela sv. Janů, možnost zpovědi a závěrečná jitřní mše svatá z Květné neděle. Občerstvení je zajištěno. Dostupnost odpočinku možná (spacák s sebou). Podrobnosti k setkání naleznete na <http://www.brno.signaly.cz>.

Žďárské pašijové hry aneb Co se stalo s Ježíšem?

Pašijová hra "Co se stalo s Ježíšem?" se stala pevnou součástí dění ve Žďáře nad Sázavou. Téměř 250 herců prožije svůj velikonoční pašijový s tisíci diváků. Dětský areál v sídlišti Libušín v úterý 26. 3. 2013 ve 20 hodin opět ožije dva tisíce let starým příběhem o životě, utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Národní pouť do Svaté Země

Rok víry vyhlášený Svatý otcem Benediktem XVI., který právě probíhá, bude zakončen slavností Ježíše Krista Krále 24.11.2013.

Česká biskupská konference na svém podzimním plenárním zasedání na Vranově přijala návrh svého člena, královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála, zakončit Rok víry Národní poutí do Svaté Země v listopadu 2013.

Při hlavních bohoslužbách Národní poutě se ve Svaté Zemi spojí na nejposvátnějších místech této planety naši pastýři - otcové biskupové všech našich diecézí se svými diecezány. Všichni společně budeme zpřítomňovat při slavení mše svaté Kristovu oběť za naši spásu, jeho působení a poslání všech křesťanů nést toto světlo víry v jediného živého a pravého Boha Otce, Ježíše

Farní zpravodaj

Krista a Ducha Svatého do naší země, do našich rodin, farností, měst a obcí, do veřejného a společenského života.

Národní pout' do Svaté Země se uskuteční v listopadu 2013. Jednotlivé cestovní kanceláře připraví pro Národní pout' své klasické poutní programy ve Svaté Zemi, převážně týdenní nebo desetidenní tak, jak se běžně konají po celý rok.

Přihlášky přímo nebo prostřednictvím farností přijímají poutní referenti všech diecézí Čech a Moravy.

Více informací naleznete na www.narodnipoutdosvatezeme.cz.

Farním den

V Dolních Loučkách se i letos, na neděli Dobrého Pastýře 21.4.2013, uskuteční 5. Farní den. Již proběhlo první přípravné setkání těch, kteří se nabídli pomoci s přípravou a organizací. Další setkání by se uskutečnilo po Velikonočních svátcích, den a hodina budou dopředu upřesněny v nedělních ohláškách. Všichni jste na tuto naši společnou akci srdečně zváni. Brzy bude připraven plakátek, na kterém se již dozvíte bližší informace k plánované akci. Samozřejmě bude vše oznámeno ještě při nedělních ohláškách.

Přivítáme jakoukoliv pomoc z řad farníků. Ať už s přípravou programu, občerstvení nebo místa konání. Děkujeme předem za vaši pomoc a podporu a těšíme se na společně strávené odpoledne.

Farní tábor

Stejně jako v předchozích letech připravujeme na letní prázdniny akci pro děti. V tuto chvíli není ještě přesně rozhodnuto, zda to bude akce podobná té z loňského roku, kdy jsme k pobytu využili faru v Dolních Loučkách a vyrazili na cyklovýlety po okolí nebo se bude konat přímo farní tábor někde jinde. Pokud by se našel někdo, kdo by chtěl s organizací akce pomoci, ať se obrátí na pana faráře. Přesné informace o konání akce budou součástí ohlášek.

Plánované akce

	Místo	Datum
Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem	katedrála v Brně	23.3.2013
Zelený čtvrtek – Missa Chrismatis	katedrála v Brně	28.3.2013
Biblická setkání	fara Dolní Loučky	20.3., 10.4.,24.4., 8.5., 22.5.,5.6.
Biblická setkání	farní sál Žďárec	19.3., 9.4.,23.4., 7.5., 21.5.,4.6.
Dětské mše svaté	kostel Žďárec	23.4., 21.5., 27.6.
Poutní mše svatá: sv. Jiří	kostel Olší	28.4.2013
Slavnost Těla a krve Páně – Eucharistický průvod	kostel Dolní Loučky	29.5.2013
Slavnost Těla a krve Páně – Eucharistický průvod	kostel Žďárec	30.5.2013
Slavnost Těla a krve Páně – Eucharistický průvod	kostel Olší	31.5.2013
Farní den (Dolní Loučky, Olší)	farní zahrada Dolní Loučky	21.4.2013
Farní den (Žďárec)	farní sál	?
První svaté přijímání	kostel Dolní Loučky	sobota 25.5.2013
První svaté přijímání	kostel Žďárec	sobota 1.6.2013
Poděkování za školní rok 2012/2013	farní zahrada Dolní Loučky	26.6.2013
Poděkování za školní rok 2012/2013	farní sál Žďárec	27.6.2013
Poutní mše svatá: sv. Petr a Pavel	kostel Žďárec	30.6.2013

O všech plánovaných akcích budete v ohláškách vždy včas informováni.

Murphyho zákony: Svaté přijímání II

Murphyho zákon odstupňované posvátnosti sv. přijímání:

I když je jenom jeden Pán Ježíš, který je nerozdílně přítomen v každé proměněné hostii, podle intuice Božího lidu je sv. přijímání z rukou kněze rozhodně posvátnější než z rukou laika.

Praktická aplikace zákona:

Podává-li sv. přijímání kněz a akolyta (příp. jiný pověřený laik), u kněze bude fronta rozhodně delší než u akolyty. A i kdyby už u akolyty bylo prázdkno a přítomný kněz nestíhal, málokdo se z jeho fronty přemístí k akolytovi.

Kropáčkové vysvětlivka:

„Vždyt' co by si pan farář pomyslel, že dáme přednost nějakému nedosvěcenci?!“

Další aplikace zákona:

Podává-li svaté přijímání biskup spolu s dalšími kněžskými, u pana biskupa bude fronta rozhodně nejdelší, předsudek o větší posvátnosti z předešlého bodu.

Výjimka ze zákona:

Výjimka nastává v případě, kdy biskupskou mši svatou natáčí televize. Za těchto okolností bude hledisko větší posvátnosti sv. přijímání z rukou biskupa interferovat s mírou sebezpřijetí přítomných věřících a výslednici nelze jednoduše předvídat.

Dodatek madam Líbezné (potenciální Miss farnosti):

Potom bude zřejmě více záležet na tom, kdo si stihne zajít ke kadeřnici.

Škarohlídovo pravidlo velkoplošného přijímání:

Podává-li se svaté přijímání pro velkou koncentraci lidu Božího na různých místech plochy kostela, náměstí, stadiónu apod., můžete počítat s tím, že právě tam, kam jste se postavili vy, žádný kněz ani jiný podavač nedorazí.

Z knihy Murphyho zákony o církvi, Tomáš Marný z Bludovic